

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Ἐν Ἀλλοδαίᾳ

Δο. 8

Ἐν τῷ Ἑξωτερικῷ

Φο. Λο. 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἵτησις ἀπευθύνεται:

Διεύθυνσιν **Φωνῆς τῆς Ἡπείρου**
Ἀθῆναις

ΕΤΟΣ ΔΕΚΑΤΟΝ ΤΡΙΤΟΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Γίνονται δεκταὶ ἀπὸ 15 Μαρτίου. Ὁρεῖται συ-
νεπῶς οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐγγραφῶσι συνδρομηταὶ νὰ
ἀποστείλῃσι καὶ τὴν συνδρομὴν αὐτῶν καὶ νὰ ἀπευ-
θύνωνται δι' ἐπιστολῆς ἢ ταχυδρομικοῦ δελταρίου
πρὸς τὸν συντάκτην κ. ΓΕΩΡ. Κ. ΓΑΓΑΡΙΝ.

Ἡ «Φωνὴ τῆς Ἡπείρου» εἶνε τὸ μόνον Ἡπειρω-
τικὸν ὄργανον τὸ ὁποῖον ἀπὸ δέκα τοιῶν ἐτῶν συνηγορεῖ
ὑπὲρ τῶν Ἡπειρωτικῶν ζητημάτων καὶ ὑπὲρ τῶν
ἀπανταχοῦ διεσπαρμένων Ἡπειρωτῶν. Ἐπὶ δὲ τῶν
ἐλληνικῶν πραγμάτων ἐκφέρει τὰς κρίσεις αὐτῆς
μὴ ἐπηρεαζομένη ἀπὸ προσωπικὰς ἢ κομματικὰς
συμπαθείας, ἀλλ' ἀποστέλλουσα μόνον εἰς τὸ ἐθνικὸν
συμῆλον καὶ τὰ ἐν γένει ὠφέλιμα ὑπὲρ τῆς κοινῆς
πατρίδος.

τὴν ἀντιπολίτευ-

Αἱ ἐκπροσωποῦσιν ἐφημερίδες,

λάβροι ἐπιτίθεν-

ται κατὰ τῆς Κυβερνήσεως, διότι μετὰ τὰς ἐρ-
τάς τοῦ Πάσχα δὲν συνεκάλεσε τῆς Βουλῆς καὶ
ὑποβέβηκε εἰς αὐτὴν τὴν ἐπιψήφισιν τῶν οἰκονο-
μικῶν αὐτῆς μέτρων, τῶν νομοσχεδίων ἐκείνων
δι' ὧν θὰ ἐπέλθῃ μείωσις τῶν ἐξόδων. Διότι, εἰ
καὶ ἡ Κυβέρνησις Δηλιγιάννη ἐπὶ ἐξάμηνον
σχεδὸν δικαίᾳ τὸν τόπον, τὸ Κράτος δικαίᾳ
μὲ τὸν προϋπολογισμόν τοῦ παρελθόντος ἔτους.
Ἐὰν δὲ ὑποθέσωμεν ὅτι τὸ ἔτος ἐκεῖνο θὰ πα-
ρουσίασθαι ἑλλειμμα οὐδεὶς ὑπάρχει λόγος νὰ μὴ
συμβῇ τὸ ἴδιον καὶ διὰ τὸ τρέχον. Ὡστε ἐνῶ
ἀφ' ἐνὸς ἐπισπεύδωμεν διὰ λόγων τὴν ἀνόρθω-
σιν τῶν οἰκονομικῶν καὶ τὴν στρατιωτικὴν πα-
ρασκευὴν ἀναβάλλομεν ταύτην δι' ἔργων δι' ἀ-
πώτερον χρόνον καὶ καθιστῶμεν ἀντιληπτὴν
τὴν ἀδυναμίαν ἡμῶν πρὸς ἐπαρκείαν. Κατὰ
πόσον ἔχουσι δίκαιον οἱ ἀντιπολιτευόμενοι τὴν
Κυβέρνησιν ἀποφεύγομεν ἀπὸ τοῦδε νὰ ἀποφαν-
θῶμεν καθότι ἡ Βουλὴ ἐπανελάβετο χθὲς τὰς ἐρ-
γασίας τῆς. Ἐπειδὴ ὅμως τὸ φύλλον ἡμῶν ἐξε-
τυπώτο καθ' ὃν χρόνον οἱ πατέρες τοῦ ἔθνους
προσέρχοντο εἰς τὸ βουλευτήριον περὶ τὴν ἐσπέ-
ραν, δὲν δυνάμεθα νὰ γνωρίζωμεν τί ἐγένετο.
Οὐχ' ἤττον ἐκ τῶν προτέρων ἦτο γνωστὸν ὅτι
ἡ Κυβέρνησις ἐμελλε χθὲς νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὴν
βουλὴν τὸν προϋπολογισμόν τοῦ τρέχοντος ἔτους.
Τὰ δὲ οἰκονομικὰ μέτρα εἶνε ὡσαύτως ἐκ τῶν
προτέρων γνωστά. Μένει ὅμως νὰ μάθωμεν ἐὰν
διὰ τῶν προτεινόμενων οἰκονομικῶν θὰ δυνήτῃ νὰ
ἐπαρκέσῃ εἰς τὰς οἰκονομικὰς ἀνάγκας ἢ θὰ ἀ-
ναγκασθῇ νὰ προσφύγῃ καὶ εἰς τὴν ἐπιβολὴν
ἄλλων φόρων. Καθότι ὑπάρχουσιν οἱ φρονούντες
ὅτι ἂνευ ἐπιβολῆς νέων φόρων δὲν θὰ δυνήτῃ ἡ
κυβέρνησις νὰ ἀντιμετωπίσῃ τὰς ἀναφυσίσας
δυσχερείας ἐκ τῶν ἐλλειμμάτων τῶν προηγου-
μένων ἐτῶν. Ὁ πρωθυπουργὸς κ. Δηλιγιάννης
ἀποπερατώνει τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἐπὶ τῶν οἰ-
κονομικῶν νομοσχεδίων καὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ
τοῦ Κράτους ἐνεφανίσθη προχθὲς εἰς τὸ ὑπουρ-
γεῖον τῶν Ἑσωτερικῶν εἰς ὃ πρὸ δύο μηνῶν δὲν
μετέβη δεχόμενος μόνον ἐν τῷ οἴκῳ του εἰς
συνεργασίαν τοὺς διαφόρους τμηματάρχας. Οἱ
ιδόντες αὐτὸν ἐβεβαίουν ὅτι πρὸς τοὺς ἐπισκεφ-
θέντας αὐτὸν βουλευτὰς ὑπῆρξε φιλόφρων.

Ἀλλὰ, ἡ ἐπίσκεψις τῶν βουλευτῶν, δὲν ἦτο
δυνατὸν νὰ ἦτο εὐάρεστος εἰς τὸν πολὺν πρω-
θυπουργόν. Μεταξὺ αὐτῶν ὑπῆρχον τινὲς οἵτι-
νες ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ στέργουσιν εἰς τὴν ἐλάτ-
τωσιν τῶν πρωτοδικεῶν. Ἄλλοι δὲν συναινοῦ-
σιν εἰς τὴν κατάργησιν τῶν νομαρχιῶν κτλ.
Καὶ πάντες ἀπειλοῦσι νὰ ἐγκαταλείψωσι τὰς

τάξεις τῆς Κυβερνήσεως ἐὰν αὕτη ἐπιμείνῃ εἰς
τὰς ληρωθείσας ἀποφάσεις. Οἱ τοιοῦτοι βουλευταὶ
δὲν δικαιολογοῦνται διὰ τῆς στάσεώς των τῶν
οὔτε πρὸς ἐαυτοὺς οὔτε πρὸς τοὺς ἐκλο-
γεῖς των· διότι ὁ Δηλιγιάννης κατερχόμενος εἰς
τὰς ἐκλογὰς ἐκάλεσε τὸν λαὸν νὰ ἀποφασθῇ
ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν αὐτοῦ μέτρων. Ἡ δὲ πα-
ρασκευασθεῖσα αὐτῷ πλειοψηφία οὐδὲν ἄλλο εἶνε ἢ
ἐπιδοκιμασία τοῦ προγράμματός του. Εἰς τὸν
λαὸν ἀνεκοινώθη ὅτι ὡς ἔχουσι τὰ πράγματα δὲν
δυνάμεθα νὰ ὑπάρξωμεν οὔτε ὡς Κράτος οὔτε ὡς
ἔθνος καὶ ὀφείλομεν, ἀφέντες κατὰ μέρος τὰ
ἐπαρχιακὰ καὶ προσωπικὰ συμφέροντα, νὰ σκεφ-
θῶμεν ὅλοι ὁμοῦ πῶς νὰ ἀντιμετωπίσωμεν τοὺς
κινδύνους. Οἱ βουλευταὶ ἐρχόμενοι σήμερον νὰ
πιέσωσι τὴν Κυβέρνησιν ἵνα αὕτη ὑποχωρήσῃ
ὑπὲρ τοῦτου ἢ ἐκείνου τοῦ ζητήματος οὐδὲν
ἄλλο πράττουσιν ἢ τρέπονται εἰς δημαγωγίαν
καὶ ἐπιδιώκουσιν ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ζημιῶσι τὸ
Κράτος. Δὲν δυνάμεθα νὰ υποθέσωμεν ὅτι ὁ κ.
Δηλιγιάννης ἐπὶ τῇ ἀπειλῇ ὅτι θὰ μεταστῶσιν
ἐκ τῶν τάξεων του οἱ βουλευταὶ θὰ ὑποκύβῃ
εἰς τὰς ἀξιώσεις των. Ἄλλως τε καὶ ὁ κ. Θεο-
τόμης καὶ οἱ ἄλλοι ἀρχηγοὶ κομμάτων συμφω-
νοῦσιν εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τῶν νομοσχεδίων. Δὲν
ὑπολείπεται ἄλλο παρὰ νὰ προχωρήσῃ ἡ κυ-
βέρνησις μετὰ θάρρους εἰς τὴν ὑποβολὴν τῶν
νομοσχεδίων. Αἱ ἀναβολαὶ καὶ αἱ ἀμφιβολίαι
δὲν ἐπιτρέπονται εἰς τὰς σημερινὰς περιστάσεις.
Θέλομεν ἐπιτελοῦν νὰ ἴδωμεν φῶς· θέλομεν
νὰ ἴδωμεν ποῖα μέτρα θὰ ληφθῶσι πρὸς ἀπο-
τροπὴν τοῦ κινδύνου, ὅστις ἀπειλεῖ τὸν Ἑλλη-
νισμόν σύμπαντα. Ἐὰν οἱ βουλευταὶ σκεφθῶσι
περισσότερον διὰ τὰ ἐπαρχιακὰ των συμφέροντα
ὅπως δηλ. μὴ κουρασθῇ ὁ κάτοικος Καρδίτσας
νὰ μεταβῇ διὰ τοῦ σιδηροδρόμου εἰς τὸ πρωτο-
δικεῖον Τρικάλων καὶ ὁ Κορίνθιος εἰς τὸ δύο
ὥρας ἀπέχον σιδηροδρομικῶς τοῦ Ναυπλίου, δὲν
εἶνε δυνατόν τὸ Κράτος νὰ ἐπαρκέσῃ εἰς τὰς
ἀνάγκας τὰς παρουσιαζομένας πρὸς προστασίαν
τῶν ἀπειλούμενων δικαίων ἡμῶν ἐν Μακεδονίᾳ
καὶ Ἀλλαχοῦ. Καὶ καθόσον μὲν ἀφορᾷ τὰ Πρω-
τοδικεῖα, τὰς Νομαρχίας, τὰ γυμνάσια κτλ.
διὰ μιᾶς μονοκοινοβουλίας εἶνε δυνατόν νὰ ἀνασυσ-
ταθῶσι καὶ νὰ πολλαπλασιασθῶσι μάλιστα
ἐὰν τὸ Κράτος εὐημερήσῃ. Μακεδονίαν ὅμως
δὲν εἶνε δυνατόν νὰ ἐπανεύρωμεν ἐὰν ἀπολεσθῇ.
Ὅχι μόνον δὲν εἶνε δυνατόν νὰ ἐπανεύρωμεν
Μακεδονίαν, ἀλλὰ ὁ ἐχθρὸς ὅστις ἀπειλεῖ νῦν
τὴν Μακεδονίαν θὰ κρούσῃ αὐριοὺς τὰς πύλας
αὐτοῦ τοῦ ἐλληνικοῦ Κράτους.

ΕΞ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

26 Ἀπριλίου 1905

Αἱ παραχαί ἐν Βωβοῦσῃ.—Οἱ Ρωμοῦνοι ἐπιθεωροῦνται
αἱτοὶ.—Αἱ συλλήψεις.—Ἀπόπειραι εἰς Φούρκα
καὶ Μπαράδα.—Ἡ ἐφορὴ τοῦ Βασιλέως Γεωργίου.

Ὅτι, προεβλέπετο καὶ ἀνεμείνετο ἐπ' ἀρχα-
τοποίησιν ἐν βραχυτάτῳ χρόνῳ διαστήματι.
Οἱ ἐξωνημένοι ἀλῆται τῆς Ρωμουλικῆς προπα-
γάνδας, τῆς μωροτέρως τῶν ἐν Ἡπείρῳ προ-
παγανδῶν, ἀφ' οὗ μᾶλλον ἀπεπειράθησαν, νὰ κατα-
πίσωσι τὸν Διοικητὴν Ἡπείρου Ὁσμὰν πασᾶν
ὅτι ἡ ἐνταῦθα ἔλευσις των οὐδένα εἶχεν ἰδίωτε-
λὴ σκοπόν, ἀποτυχόντες ἐθελον πλήρη εἰς
τὰ συνήθη διαβολικὰ των σχέδια. Ἐλογάρια-
σαν ὅμως χωρὶς τὸν ξενοδόχον. Ἰδοὺ ἐν συντό-
μῳ τὰ γεγονότα.

Πρὸ μηνός, τέσσαρες ἐκ τῶν μισθόρων ὁ-

γάνων τῆς γελοίας Ρωμουλικῆς προπαγάνδας
ἐφοδιασμένοι μὲ ἐπίσημα συστατικά γράμματα
τοῦ Γ. ἐπιθεωροῦ τῶν Μακεδονικῶν Βιλαε-
τίων Χιλμῆ-πασᾶ, παρουσιάσθησαν ἐνταῦθα ὡς
δήθεν ἐπιθεωρηταὶ τῶν Ρωμουλικῶν σχο-
λείων. Ὡς ἦτο ἐπόμενον, ἐζήτησαν τὴν ἀδειαν
τῆς νομίμου ἀρχῆς διὰ νὰ περιοδεύσωσι εἰς τὰ
ὀλίγα Βλαχόφωνα χωρία τοῦ Βιλαετίου. Πρὸς
πιστοποιήσιν δὲ τῆς ἐπιστημοτητος τῶν ἀτόμων
των, ἐπεσκέφθησαν καὶ τοὺς προξένους τῶν
Εὐρωπαϊκῶν δυνάμεων ἔχοντες ὡς Μέντορα τὸν
ἐκλαμπρότατον πρόξενον τοῦ Ρωμουλικοῦ βα-
σιλείου. Οἱ ἐν λόγῳ κύριοι, ὑπήκοοι ὀθωμα-
νοὶ, ἔμμισθα ὅμως ὄργανα τῆς Ρ. προπαγάν-
δας, ἄγνωστον ποῦ βασιζόμενοι ἠθέλησαν νὰ
ὑπερπηδήσωσι τὰ ἐσκαμμένα. Περιεφέροντο λοι-
πὸν συνοδευόμενοι ὑπὸ ὀπλοφόρου ἀλβανοῦ ζη-
λοῦντες τὴν δόξαν τοῦ αἰσχυρὰς μνήμης Μαργα-
ρίτου. Ἦτο δὲ φυσικώτατον νὰ ἐπισύρουν τὴν
προσοχὴν τῆς Ἀστυνομίας, αἱ ὑπόνοιαί τῆς
ὁποίας ἐπραγματοποιήθησαν. Διότι κατὰ τὴν
Κυριακὴν τοῦ Πάσχα οἱ ἐν Βωβοῦσῃ ὀλιγάριθμοι
ὁπαδοὶ των, καθ' ὁδήγίαν τῶν ἀχρείων τούτων,
ἐπετέθησαν κατὰ τῶν Βλαχοφώνων συγχωρια-
νῶν των ἐπιμένοντες νὰ ψαλῇ ἡ ἀκολουθία
τῆς Ἀναστάσεως Ρωμουνιστί! Ἐπῆλθεν ἐννο-
εῖται σύρραξις, καὶ προεξάρχοντος ἐνός Βωβου-
σιώτη Γίτση λεγομένου, ἐξήστραψαν μάχαιραι
τῶν Ρωμουνιζόντων. Εὐτυχῶς τ' ἀποτελέσματα
αὐτῆς δὲν ὑπῆρξαν καὶ πολὺ τραγικά. Εἶδοποι-
ηθείσης τῆς Ἀρχῆς ἐστάλη στρατιωτικὴ δύνα-
μις ἐπαρκής, ἥτις ἤγαγεν ἐνταῦθα τοὺς ταρα-
ξίας Ρωμουνίζοντας ἐν ὅλῳ ἐπτὰ τὸν ἀριθμόν.
Συγγρόνως συνελήφθησαν οἱ ἐνταῦθα ἠθικοὶ αὐ-
τουργοὶ ἐπιθεωρηταὶ καὶ εἰς φωτογράφος καὶ
διδάσκαλος τοῦ ἐνταῦθα Ρωμουλικοῦ Σχολείου.
Βεβαιοῦται ὅτι αἱ ἀνακρίσεις ἀπέδειξαν ἐνό-
χους τοὺς κυρίους ἐπιθεωρητὰς καὶ ἑλαβον, αὐ-
τοὶ τε καὶ οἱ Βωβουσιώται, τὴν πρὸς τὰς φυ-
λακὰς τοῦ φρουρίου ἄγρυσαν. Χάριτας ὀφείλει
πᾶς Ἡπειρώτης εἰς τὸν ὀξυνούστατον γενικὸν
διοικητὴν τοῦ Βιλαετίου μας, ὅστις οὐδένα
ἄλλον ἔχων σκοπόν, ἢ τὸ συμφέρον τῆς ὀθωμ.
αὐτοκρατορίας, ἔβαλε χεῖρα ἐπὶ τῶν κακοήθων
αὐτῶν προπαγανδιστῶν. Ὅπόσον ἀλλοῖα θὰ
ἦτο ἡ ὄψις τῶν ἐν Μακεδονίᾳ πραγμάτων ἂν
οἱ κατὰ τὰ διάφορα βιλαετία Γενικοὶ Διοικη-
ταὶ ἐμιμοῦντο ἀνέκαθεν τὸν ἡμέτερον Ὁσμὰν
πασᾶν!

Ἐκτός τῶν ἐπιθεωρητῶν τῆς Ρωμουλικῆς
προπαγάνδας καὶ ἄλλαι συλλήψεις ἐπικολούθη-
σαν σήμερον δύο των διδασκάλων τοῦ ἐνταῦθα
Ρωμουλικοῦ Σχολείου ὠδηγήθησαν εἰς τὴν
ἀστυνομίαν καὶ ἐκρατήθησαν. Εἶνε ἐκτός πά-
σης ἀμφιβολίας, ὅτι αἱ Ρωμουνικαὶ δολοφλο-
κίαι δὲν εὗρον κατάλληλον τὸ Ἡπειρωτικὸν
ἔδαφος, χάρις εἰς τὴν ἀγρυπνὴν προσοχὴν τοῦ
διοικητοῦ τοῦ Βιλαετίου Ὁσμὰν πασᾶ.

Ὁ Μπαντεάνος, ὅστις φαίνεται θέλει ν'
ἀφήσῃ τὰ Ἰωάννινα διὰ πολλοὺς λόγους—ἀφ' οὗ
ὁ βίος του ἐδῶ κατήντησεν ἀληθὴς κόλασις ἐκ
τῆς ἀπεμώσεως—δὲν παύει νὰ ρίπτῃ ἐλαῖον
εἰς τὴν πυρὰν καὶ ὡς ἐπιμέτρον τῶν ἀνοσιῶν
του προχθὲς ἐξέβρισε βαναυσότατα ἐν μέσῳ ὁδοῦ
ἀστυνομικὸν ὄργανον, τὸ ὁποῖον εἶχεν ὠδηγήσῃ
νὰ παρακολουθῇ μακρόθεν τοὺς Ρωμουνοδα-
σκάλους. Εἰς τούτων ἐπιστρέφων ἐκ τοῦ περι-
πάτου, εἰσῆλθεν εἰς τὸ Ρωμανικὸν προξενεῖον καὶ
ἀνήγγειλεν εἰς τὸν Παντεάνον ὅτι ἀστυνομικὸς
τὸν παρακολουθεῖ. Ὁ ἐκλαμπρότατος πρόξενος.

σθεῖσα ὑπὸ τοῦ Προέδρου κατὰ τὴν τελευταίαν γενικήν των μελῶν συνέλευσιν. Ἐν αὐτῇ βλέπομεν ὅτι παρακμάσασα ἐπὶ χρόνον τινὰ ἡ Ἀδελφότης αὕτη, ταχέως ἤδη ἤρξατο νὰ ἀναθάλλῃ διότι ἐντός ἐπτά μηνῶν ἀπὸ εἰκοσι μινιάντων τριακόντα τὰ μέλη αὐτῆς ἐγένοντο, εἰς τετρακισχίλις δὲ ἡ πρόεδρος αὐτῆς ἀνῆλθεν, εἰς τριάκοντα δὲ πέντε συνεδρίας τὸ διοικητικὸν συμβούλιον συνήλθε, πολλοὺς δ' Ἡπειρώτας ἠθικῶς καὶ ὕλικῶς ἐδοθήσαν, ἱατροὺς δὲ τέσσαρας, εὐγενεὶς προσενεχθέντας, προτέλεσεν, ἵνα δωρεάν τοὺς βουλομένους τῶν ἐταίρων ἐπισκέπτωνται, πρὸς δύο δὲ φαρμακοποιὺς συνεβλήθη, ἵνα τοῖς μὲν εὐπόροις τῶν μελῶν μετ' ἐκπτώσεως (50 ο)) χορηγῶσι φάρμακα, τοῖς δ' ἀποροις δωρεάν, ὑπὲρ ὧν τριακοσίας ἐψήφισε δραχμάς. Περιέχει δ' ἡ λογοδοσία καὶ λόγον λαμπρὸν τοῦ κ. Γιαννέ, ἐκτιθέντος τὰ τῆς ἐκλογῆς τοῦ νῦν συμβουλίου, φρονιμώτατα δ' εἰς ὁμόνοιαν καὶ συνεργίαν τοὺς Ἡπειρώτας πάντας παραινούντος.

— Ο κ. Ἰω. Λάμπας δικηγόρος καὶ διευθύνων τὸ ἐν Ἰωαννίνοις Γαλλικὸν προξενεῖον διατρίψας ἐν Θεσσαλίᾳ δι' οἰκογενειακὰς ὑποθέσεις διήλθε προχθὲς ἐντεῦθεν καὶ ἀνεχώρησεν ἐπανερχόμενος εἰς Ἰωάννινα. Οἱ πολυπληθεῖς φίλοι καὶ παλαιοὶ γνώριμοι μετὰ χαρᾶς ἐσφίζαν τὴν χεῖρα τοῦ καλοῦ τούτου πατριώτου.

Παρακαλοῦνται οἱ συνδρομηταὶ τῆς «Φωνῆς τῆς Ἡπείρου» οἱ καθυστεροῦντες τὰς συνδρομας αὐτῶν νὰ μὴ ἀναμένουνσι ὥπως τὰς ζητήσωμεν ἡμεῖς ἀλλὰ νὰ τὰς ἐμβαλῶσι μόνοι των. Ἐκεῖνοι δὲ ὅσοι ἀπὸ ἐτῶν καθυστεροῦσι ταύτας νὰ μὴ κωφεύωσι πλέον διότι θὰ ἀναγκασθῶμεν νὰ ἐφαρμόσωμεν τὴν παλαιὰν μέθοδον καὶ νὰ δημοσιεύωμεν τὰ ὀνόματά των ταῦτα διὰ τελευταίαν φοράν.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Δ. Β. ἐνταῦθα. Διὰ τὸ Κορητικὸν ζήτημα δὲν ἔχομεν τίποτε νὰ γράψωμεν. Τὴν γνώμην ἡμῶν ἐξεθέσαμεν εἰς τὸ φύλλον τὸ ἐκδοθὲν μετὰ τὸ κίνημα τοῦ Θερίσου. Τότε προείπομεν τὸ ἀποτέλεσμα ὅχι ὅτι εἴμεθα προφῆται, ἀλλὰ διότι παρεκκολουθοῦντες ἀνέκαθεν τὴν ἐξέλιξιν τοῦ ζητήματος, γινώσκοντες δὲ καὶ τὰς διαθέσεις τῶν Δυνάμεων δὲν μᾶς ἦτο ἐπιτετραμμένον νὰ μὴ ἐξαγάγωμεν ἀκριβὴ συμπεράσματα. Τότε πολλοὶ μᾶς ἐπέκριναν διὰ τὴν γνώμην τὴν διετυπώσαμεν· τώρα ὅμως τὰ ἀποτελέσματα δικαίολογουν ἡμᾶς. Καὶ εἰς τὸ ζήτημα τῆς Σμύρνης ἡμεῖς διεφωνήσαμεν πρὸς τὴν γνώμην τῶν ἄλλων καὶ παρ' ὀλίγον νὰ λιθοβοληθῶμεν. Ἐν τούτοις τὰ ἀποτελέσματα ἐκεῖνα ὑπῆρξαν σύμφωνα με ὅσα εἴπομεν. Ἡμεῖς δὲν γράφομεν διὰ νὰ εὐχαριστήσῃ ὁ ἀναγνώστης

ΠΡΑΓΜΑΤΕΙΑ

«Τοπογραφική, Ἱστορική, καὶ ἐθνολογική τῆς Ἀνω Ἀλβανίας ἢ Ἰλλυρίας, Κάτω Ἀλβανίας ἢ Μακεδονικῆς Ἰλλυρίας καὶ Ἡπείρου.»

ὑπὸ τὸν τίτλον τούτον ὁ ὑπολοχαγὸς τοῦ πυροβολικοῦ κ. Π. Κουγιτέας ἐδημοσίευσεν ἐσχάτως τόμον ἐκ 323 σελίδων μετὰ πολλῆς φιλοκαλίας τυπογραφικῆς. Ἀλλ' ὅσον θαυμάζει τις τὴν ἐκλεκτὴν ποιότητα τοῦ χάρτου καὶ τὴν τυπογραφικὴν φιλοκαλίαν τοσοῦτον ἀπορεῖ διότι ὁ συγγραφεὺς εἰς τὴν ὑφήν τοῦ ὅλου ἔργου αὐτοῦ ὡς βοήθημα ἔσχε ξένους συγγραφείς. Τούτου ἕνεκα ὀνόματα διεστρέψε χωρία ἑλληνικὰ παρίστησιν ὡς ὁμιλοῦντα τὴν Ἀλβανικὴν, τοποθεσίας μετέφερεν καὶ ἀνέμιξε με ἄλλας.

Ἐν Ἀρχῇ τοῦ τόμου ἀναφέρει ὅτι πρὸς συγγραφὴν τοῦ ἔργου του ἐμελέτησε τὰ συγγράμματα τῶν Pouqueville, Ami Boue, καὶ Hequard, ἐκ τῶν ἡμετέρων δὲ τὰ τῶν Λαμπρίδου, Ζερλέντη. Α. Π. Σ. Ἀλλὰ πολὺ ὀλίγον ὁ συγγραφεὺς ὠφελήθη ἐκ τῆς μελέτης τῶν ἑλληνικῶν συγγραμμάτων, διότι ταῦτα παρέσχον ἴσως μόνον ἱστορικὴν ὕλην, ἥ διότι μεταφράζων ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ δὲν προσεῖχε νὰ παραβάλλῃ, καθόσον, τουλάχιστον ἀφορᾷ τὰς ὀνομασίας, πρὸς τὰ ἑλληνικὰ· παρέλειψεν ὅμως ὁ συγγραφεὺς νὰ μελετήσῃ ἐκεῖνα τῶν περὶ Ἡπείρου ἔργων ἅτινα δύνανται νὰ θεωρηθῶσιν ὡς καταληλότερα ἢτοι 1) Στατιστικὴν τῶν χωρίων καὶ κατοίκων ἐκδοθεῖσαν ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν στρατιωτικῶν 1879, 2) ὑπομνήματα καὶ Διατρίβαι Β. Χασιώτου, 3) Ὀδοιπορικὸν Ἡπείρου, Θεσσαλίας καὶ Μακεδονίας 1878 (κατὰ μετάφρασιν) 4) Δρομολόγιον Ἑλληνικῆς Χερσονήσου Β. Δ. Ζώτου Μολοσῶν Τεύχος Δ' 5) Ὀδοιπορικὰ σημειώσεις Μακεδονίας καὶ Ἡπείρου 1886 καὶ Ὀδοιπορικὸν Ἡπείρου 1897 ὑπὸ Νικολάου Θ. Σχινᾶ ἀντισυνταγματάρχου.

Τούτου ἕνεκα ὁ συγγραφεὺς εἰς σελίδα 126

ἀπὸ διάφορα ψευδολογήματα καὶ φαντασιολογίας. ἀλλὰ διὰ νὰ μορφώσῃ γνώμην περὶ τῆς ἀληθοῦς θέσεως ἐκαστοῦ ζητήματος. Πολλὰκις οἱ ἀναγνώσται ἡμῶν δυσχεραστοῦνται ἀπὸ ὅσα γράφομεν. Τί νὰ κάμωμεν ὅμως; ὅταν δὲν ἔχομεν τίποτε σπουδαῖον χορηγοῦμεν μόνον. Παραμύθια δὲν δυνάμεθα νὰ γράψωμεν. εἶνε καιρὸς νὰ μορφωθῇ μία μερὶς δημοσιογραφικὴ ὁρθοφρονούσα. Ἐν τούτῳ γίνῃ τότε καὶ τὰ ἔθνη καὶ ζητήματα θὰ χωρῇ τῶσιν ἄλλην ὁδὸν διότι ὁ τύπος ἐπιδρᾷ ἐπὶ τῆς κοινῆς γνώμης. Δὲν βλέπετε τί κάμουν μερικαὶ ἐφημερίδες εἰς τὸ Κορητικὸν ζήτημα; Δίδουν ὅπλα εἰς τοὺς ἐχθροὺς μας διὰ νὰ μᾶς πολεμοῦν. — Κ. Ἰωάννινα. Ἐλπί καλῶς. θὰ σᾶς γράψωμεν. Π. Α. ἐνταῦθα. Τώρα ἡ καλητέρα ἐξοχὴ εἶνε ἡ Κηφισία. Μάλιστα εἰς τὸ ξενοδοχεῖον Μεγάλῃ Βρετανίᾳ τοῦ Ἡπειρώτου κ. Χρ. Τζανιδῆ εἶνε μαγεῖα. Τὸ πρῶτ' νὰ παίρνῃς τὸν καρέ σου εἰς τὸ πᾶρκο, κάτ' ἀπὸ τὸν πλάτανον, καὶ τὸ βράδυ νὰ τρώγῃς καὶ νὰ κοιμῇς καὶ νὰ ἀφῇς τὸ ἀγεράκι. Ἀναλαμβάνει τις νέαν ζωὴν. Ἐκεῖ λοιπὸν πῆγαινε καὶ σὺ καὶ θὰ μᾶς θυμῇς. Ἡ θάλασσα δὲ ἀργότερα, τώρα ἔχουν χάρι τὰ βουνά. ἡ πρασιναδὲς τὰ ἀφῇς, τὰ χελιδόνια, ὁ κοῦκος ὁπίτης καὶ τὰ βατράχια. — Χ. Α. Πέραν. εὐχαριστοῦμεν θερμῶς δι' ὅς μᾶς ἀπεστείλατε εὐχάς. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ εὐχαριστοῦμεν ἐγκαρδίως καὶ ὅλους τοὺς ἄλλους φίλους ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ, Ἀθηνῶν καὶ οἷτινες μᾶς ἐνεθυμήθησαν. — Θ. Μ. Βόλ. Λογικῶς ἐξετάζοντες τὸ ζήτημα ἡ Πύλη δὲν εἶνε δυνατόν νὰ κάμῃ ἐξαίρεσιν διὰ τὰ ἑλληνομακεδονικὰ σώματα, διότι τότε αἱ Δυνάμεις θὰ διχαρτυρωθῶσιν. Ἐὰν ὁ Νίδας συνελήφθη τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὴν ἀπρονοησίαν του. Δὲν ἔπρεπε νὰ διανυκτερεύσῃ εἰς τὸ Μπλάτσι με 100 περίπου ἄνδρας. Ἀνέμεν ὅτι ἦτο ἀδύνατον βούλγαροι νὰ μὴ ἀντελήφθησαν τὴν ὑπόκριν τοῦ σώματος, ἀλλὰ καὶ ἂν δὲν ἀντελαμβάνοντο βούλγαροι καὶ προδώσωσι οἱ ἴδιοι κάτοικοι εἰς ὑποχρεωμένοι συνεπείᾳ ἐγκυλίου τῆς Πύλης νὰ εἰδοποιῶσιν ὅτι ἀνεφάνη σῶμα. Ἐὰν δὲν εἰδοποιήσωσι συλλαμβάνονται καὶ δικάζονται οἱ δημοῖοντες τῶν χωρίων. Ὅθεν τὰ ἑλληνομακεδονικὰ σώματα οἱ μᾶλλον τινὲς τῶν ἀρχηγῶν δὲν τηροῦσι τὴν προσήκουσαν ἐγκυμῆσιν καὶ οὕτως αἱ ἀρχαὶ γνωρίζουσι τὸν κατάρτισμὸν τῶν σώματων καὶ τὰς κινήσεις αὐτῶν. Ὅλος ὁ κόσμος γνωρίζει ὅτι ὁ δεῖνας καταρτίζει σῶμα καὶ ὅτι τὸ σῶμα θὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ δεῖνα μέρος. Τὰ μυστικά τοῦ βωμῆν εἰνε εἰς τὸ μεσοχωρί. Ἐνῶ οἱ βούλγαροι τηροῦσιν ἀπόλυτον μυστικότητα. Κανεὶς δὲν γνωρίζει τί κάμουν, τί ἀποφασίζουν, ποῦ καταρτίζονται τὰ σώματα καὶ πόθεν εἰσβάλλουν εἰς Μακεδονίαν. Εἰδότε ὅτι ἀνεστάτωσαν τὴν Θεσσαλονικὴν πέρσιν καὶ οὐδεὶς ἤδυνήθη μεθ' ὅλας τὰς ἐνεργηθείας

ἀναφέρει «Πίναξ χωρίων διαμερίσεως Ζαγόρι» καὶ κατωτέρω ἀπαριθμεῖ Δίβρα, Βούλτσον, Κουμποχώρι, Ἀρχίστα, Παπίγκας, Βουβίτσι, Σέρβαρι, Βίτζα, Βαίκα, Κουκούλι, Καπρήσσο, Βραδέτο, Δογλιανᾶ, Νιγάτες, Δλουκίτσα, Λεωνίτσα, Φραεζάρι, Βουντενίκο, Ἀραγάρι, Μετσόβουιν κτλ.

Τὰ ὀνόματα εἶνε ὡς βλέπει ὁ ἀναγνώστης ἐντελῶς διεστραμμένα. Διορθοῦμεν δὲ ταῦτα ὡς ἐξῆς: «Δοβρά, Βούλτση, Παλαιχωρί, Ἀρταίστα, Πάπιγγον, Βουβούσα, Τσερβάρ, Βίτσα, Κοκκούλι, Καπέσεβον, Βραδέτον, Δόλιανη, Νεγάδες, (Δλουκίτσα δὲν ὑπάρχει καὶ ἀγνοοῦμεν τί ἐννοεῖ ὁ συγγραφεὺς), Λεσινίτσα, Φλαμπουράρι (Βουντενίκο δὲν ὑπάρχει ὑποθέτομεν ὅτι ὁ συγγραφεὺς ἐννοεῖ τὸ Δρεστενίκο), Δραγάρι, Μετσόβουιν.

Διαμερίσμα «Κουρέντι.»

Τὸ διαμερίσμα δὲν λέγεται «Κουρέντι» ἀλλὰ «Κουρέντων.

«Νῆσσι», «Σερῶνι», «Μωραῖα», «Ντόμπρου» (χωρία).

Τοιαῦτα χωρία οὐχὶ μόνον ἐν τῷ διαμερίσματι Κουρέντων, ἀλλ' οὐδαμῶς τῆς Ἡπείρου ὑπάρχουσι.

«Ζαγόρια» σελ. 143.

Τὰ Ζαγόρια δὲν εἶνε ἐν χωρίον, ἀλλ' ἄθροισμα χωρίων, ἀνερχομένων εἰς 44 ὅλα ἀποτελοῦντα ἴδιον διαμερίσμα.

«Τὸ διαμερίσμα Κουρέντι (γράφει Κουρέντων) ἀριθμεῖ οἰκογενεῖας ἐξ ὧν 135 ἀθηγιαννικαὶ καὶ 35 ἀλβανοβλαχικαί.»

Ἐν τῷ διαμερίσματι τῶν Κουρέντων δὲν ὑπάρχει ἐγκατεστημένη οὔτε μία ἀθηγιαννικὴ (=τουρκογυφτικὴ οἰκογενεῖα), καὶ οὐδεμία ἀλβανοβλαχικὴ.

Παρατρέχω χάριν συντηρίας Παλλὰς γραμμάς τῆς σελίδος ταύτης...

«Τὸ Κοβίλιαν» γράφει: ἡ Κοβίλιανη.

«Εἰς τὴν ἀρχαίαν Βουνίμα» γράφει: εἰς τὰ ἀρχαῖα Βουνίμα.

συλλήψεις νὰ μάθῃ τὸν μηχανισμὸν καὶ τὴν διεύθυνσιν. — Α. Κ. Πειραιᾶ. Γιατὶ ἀνακατεῦσαι σὲ ξέναις δουλείαις; — Δ. Ο. Τρίκαλα. Ἐλήθησαν. — Ν. Μ. Ν. Βόλον. Μάλιστα. Δ. Β. Κιουμένα Τζεμένι. Ἐγκαίρως σᾶς εἴχαμεν εἰδοποιήσῃ ὅτι ἐλήθη. — Δ. Κ. Μίλτον (Ἀμερικῇ). Ἐλήθη. Εὐχαριστοῦμεν διὰ τὰ καλά τὰ λόγια. — Β. Κ. Νέα Ὑόρκη. Εὐχαριστοῦμεν. Ὅλ' ἀντιδιδώμεν τὰ δέοντα τῷ κ. Π. — Α. Τ. Καρδίτσα. Δὲν εἶνε τίποτε. Ὅλ' ὅλα γράφομεν.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἰδρυθεῖσα τῷ 1873

Ἔδρα ἐν ἐν Ἀθῆναις

ὑποκαταστήματα ἐν Πειραιεῖ, Πάτραις καὶ Βόλῳ.

Κεντρικὸν ὑποκατάστημα ἐν Κων(πόλει

Ἀγοραπωληταὶ Συναλλάγματος καὶ Χρυσῶν. — Ἐκδοσίς ἐπιταγῶν καὶ πιστωτικῶν ἐπιστολῶν ἐπὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ. — Ἐξπραγμ. γραμματίων, ἐπιταγῶν, φορτωτικῶν, τοκομεριδίων κτλ. Ἀνοίγμα τρεχομένων λογαριασμῶν. — Ἀγοραπωληταὶ τίτλων ἐνταῦθα καὶ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ.

Τὰ ἐμπορικὰ τμήματα.

Τῆς Τραπεζῆς ἀναλαμβάνουσι παντὸς εἶδους ἐμπορικὰς ἐργασίας διὰ λογαριασμὸν τῶν πελατῶν αὐτῆς.

Δέχεται καταθέσεις εἰς πρώτην ζήτησιν 3 ο) οἰς εἰς τρα- μετὰ τρεῖς μῆνας 3 1/4 ο) οἰς ζογραμμάτια » ἐξ » 3 1/2 ο) οἰς π. ἡρώουσα » ἐν ἔτος 4 ο) οἰς τόκον : » 2 ἔτη καὶ ἐπ. 5 ο) οἰς

Πώλησις λιχειοφόρων ὁμολογιῶν Ἑθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος 2 1/2 ο) οἰς Ἀνέειον Κτηματικῆς Πίστεως 1904 με μπιναϊὰς πενταδράχμους δόσεις καὶ με παραχώρησιν ὑπὲρ τοῦ ἀγοραστοῦ ὁλοκλήρου τῆς τύχης καὶ τῶν τοκομεριδίων ἀπὸ τῆς καταβολῆς τῆς τῆς δόσεως.

«Γράμμος» χωρίον Γράμμος δὲν ὑπάρχει ἐν Κουρέντοις.

... ἀνέρεται τὰ Ὀλύτσικα βουνά ...» γράφει: τὸ βουνὸν τῆς Ὀλύτσικας, ἀλλ' ὁδὸς ταύτη δὲν ἀνέρεται τὴν Ὀλύτσικαν, ἀλλὰ διέρχεται τὰς ὑπορείας αὐτῆς.

«Ἐναντι τῆς Συδύτας» Γράφει: τῶν Συδύτων.

«Εἰς τὰ ἐρείπια, ἅτινα ὁ Μύλλερὸς θεωρεῖ ὡς τὰ τῆς Δωδώνης, ὅπερ ἐπεβεβαιώθη διὰ τῶν γενομένων ἀνασκαφῶν».

Αἱ γενόμεναι ἀνασκαφαί, δι' ὧν ἀνεκαλύφθη ἡ Δωδώνη ἐν Τσαρκοβίστα, δὲν ἔχουν καμμίαν σχέσιν με τὴν γνώμην τοῦ Μυλλέρου.

«Τὸ Δράμεζι» Γράφει: Δραμισοῦς. Δὲν ὑπάρχει ἐν τῷ διαμερίσματι Κουρέντων.

«Πιέσσα» Ἀλεποχώρι» τὰ χωρία ταῦτα δὲν κεῖνται ἐν τῷ διαμερίσματι τῶν Κουρέντων ἀλλ' ἐν τῷ τῆς Τσαρκοβίστης.

Τοῦ Δρακῶν χωρίον Δρακῶν δὲν ὑπάρχει ἐν Ἡπείρῳ.

«Υψίπεδον Παλιούρι (γράφει Παλιουρήν) Ἡ Παλιουρή δὲν εἶναι ὑψίπεδον, ἀλλὰ ὑπόρειον. Ὁ (Τερινός) «ρεῖ ἐπὶ ἐπὶ ὑδραγωγείου 18 ἀψίδων...»

Δὲν ὑπάρχει τοιοῦτον ὑδραγωγεῖον!

«Ο (Τερινός) «καὶ χύνεται εἰς τὸν Βελτιστάν» (γράφει: Βελτιστινόν).

Ὁ περὶ οὗ πρόκειται ποταμὸς δὲν χύνεται εἰς τὸ Βελτιστινόν, ἀλλ' εἰς τὸν Θύαμιν.

«Ἐδῶ πελειόνηι τὸ Θεσπρωτικὸν ὄρος Ὀλύτσικα, ὅπερ εἶναι ἐξάρτησις τῆς Πίνδου...»

Ἡ Ὀλύτσικα εἶναι τὸ ἀρχαῖον ὄρος Τόμαρος, ὅλος διόλου ἀνεξάρτητος καὶ κεχωρισμένον διὰ τοῦ Ἀράχθου καὶ τῆς πεδιάδος τῶν Ἰωαννίνων ἀπὸ τὸν Πίνδον.

«Ἰνα εἰσέλθῃ τις εἰς τὸ βόρειον μέρος τῆς Θεσπρωτίας, ἥτοι εἰς τὴν κάτω κοιλιάδα τοῦ Θυμίδος πρὶν ἐκ τοῦ Παλιούρι (γράφει: ἐκ τῆς Παλιουρῆς) νὰ μεταβῇ εἰς τὸ χωρίον Πα- βοτόμι...»

(Ἀκολουθεῖ)